

introit: **Izajáš 40, 25-31**

píseň 640

modlitba

čtení: Matouš 7, 7-14

požehnání dětem a učitelům do nového školního roku

píseň 246

**text kázání:** Filipským 3, 12-14

Milí přátelé, bratři a sestry,

dětem jsme školní rok přirovnali k běhu na dlouhou trať. Cílem jejich běhu, jejich učení, je, aby na konci získali, „cenu“. Tedy dobré vysvědčení. Nicméně k běhu přirovnává apoštol Pavel vlastně celý lidský život. **Bratři, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínáje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, jíž je Boží povolání v Kristu Ježíši.** I lidský život je vlastně takový běh na dlouhou trať. Takový těžký ultramaraton.

Tento víkend se jeden takový běžel. **Beskydská sedmička.** Slyšeli jste o něm? Startovalo se v Třinci a běželo přes sedm známých vrcholů, nahoru, dolů, zase nahoru a cíl byl ve Frenštátě pod Radhoštěm. Délka závodu byla 100,4 km a běželo se i v noci. V dešti, v bouři. Ne každý samozřejmě závod dokončí, a bez dobré přípravy je těžké jej vůbec dokončit. Mají můj obdiv všichni, kdo to zkusili. Já bych dnes asi nevyběhl ani ten první vrchol. A tak jsem rád, že nemusím tento závod absolvovat.

Jak jsem už ale říkal, celý lidský život by se vlastně dal k takovému ultramaratonu přirovnat. Je na něm mnoho těžkých a náročných úseků. Sem tam člověk stoupá na různé vrcholy. Tyto vrcholy se nejmenují Smrk, nebo Lysá Hora. Jména těchto vrcholů jsou ŠKOLA, VÝUČNÍ LIST, MATURITA, DIPLOM. RODINA, USPĚCH, KARIÉRA. Mnohé vrcholy jistě velmi náročné. Ovšem pak zde jsou také různá údolí. V životě prostě člověk zakusí i nějaký sešup, klopýtnutí a pád. Někdy člověk musí proběhnout ÚDOLÍM NEMOCI a vyškrábat se na vrchol jménem ZDRAVÍ. A ne každému to jeho zdravotní stav dovolí. Někdy musíme proběhnout také soutěskou ZKLAMÁNÍ, ÚDOLÍM BEZNADĚJE, zakoušíme všelijaké ztráty, krize, kdy už nemůžeme dál. Což o to, v mládí ještě máme mnoho sil, ale zase nám chybí zkušenosti a tak na trati kolikrát bloudíme, vymýšlíme hlouposti, někdy nedodržujeme i pravidla, podvádíme a ztrácíme se. Je to tak? A naopak ve věku, kdy už máme zkušenosti, kdy už víme, jak a kudy běžet, tak tam nám zase už kolikrát chybí síly, už toho tolik nezvládneme. A na konci? Je to jako při tom ultramaratonu. Už chybí síly, člověk má pocit, že už to nedoběhne, že to nezvládne. Tam bývá často úplně ta největší krize. Ale zároveň i motivace, už jenom kousek a jsem tam! V životě je to tak, že na konci nám také budou docházet síly a navíc v tomto velmi náročném závodě je úplně nejtěžší překážka až na konci. A to je přejít přes **údolí stínu smrti**. Ovšem vzpomeňme na Pána Ježíše. Jak muselo být těžké pro něj donést ten kříž až na vrchol Golgoty. Na horu utrpení, až za hranici sebeobětování. Ježíš věděl, že tam je jeho cíl a tak mu podrobil všechno. Proč? Aby pro tebe a pro mne vybojoval už jiný cíl. A tím je věčný život skrze jeho kříž a vzkříšení. Ježíš nám ukázal jasný cíl, na nás teď ovšem záleží, **abychom vytrvali v běhu, jak je nám uloženo**, a jako Pavel, abychom k tomuto správnému cíli také běželi a doběhli.

Jak jsem, milí přátelé, říkal v minulém kázání, důležité je pro nás vědět, kam běžíme. K jakému cíli. My si můžeme v životě vytýčit dílčí cíle, to jsou ty různé životní vrcholy. Je třeba si ale uvědomit, že nic z toho není konečným cílem. A pokud svůj život podřídíme jen tomu nějakému svému cíli, a tam napneme všechny své síly, pak se nám ten nejdůležitější cíl ztratí. Přestaneme ho vidět. Pak zcela snadno můžeme v závodě s názvem VĚČNÝ ŽIVOT V KRISTU JEŽÍŠI zcela zabloudit a místo cíle v Božím království skončíme v LABYRINTU ZATRACENÍ. Oddělení od Boha.

To, co nás milí přátelé, odděluje od Boha nyní, je jak víme lidský hřích. A lidský hřích v hebrejské překladu znamená **minutí cíle**. Jinými slovy, pokud nepoběžíme v životě s Pánem Ježíšem Kristem, pak nemůžeme do toho správného cíle ani doběhnout. Jen s Ježíšem totiž nemůžeme minout cíl. Jak si to představit? Nevím, jestli jste někdy viděli nějaký závod, ve kterém běželi nevidomí lidé. Každý ten závodník má svého průvodce, který běží s ním. Oni jsou spojeni krátkým provázkem, který má každý omotaný na své ruce. Průvodce nedrží

závodníka za ruku, je tam mezi nimi nějaká vůle, volnost, spojení jsou jen tím provázkem a také tím, že závodník naslouchá a průvodce mu říká pokyny. Doprava, doleva. A dalším pravidlem je, že průvodce nemá být ten, který závodníka nějak tlačí, nebo táhne, spíše má běžet vedle něho, nebo dokonce kousek za ním. A když přiběhnou do cíle, tak je tam pravidlo, že cílovou čáru má první překročit závodník, nikoliv průvodce.

Není, bratři a sestry, tohle krásný obraz toho, jak Bůh vede nás? Vede nás **provázkem milování**, říká nám, kam máme běžet a my Mu potřebujeme jako svému Průvodci se učit důvěřovat. On nás povzbuzuje, že to dáme, fandí nám a dokonce nás ani nepředběhne v cíli. Protože Pán Ježíš je ten, který nás bere **za přednější, než sám sebe!** A co je ještě důležité, jakým způsobem ten průvodce k závodníkovi mluví. On mu neřekne na začátku celou trasu. Jistě mu ji popíše. Ale neřekne mu za 137 metrů odbočíme doprava, za 200 pak doleva a po další 150ti metrech budeme strmě klesat a pak už bude mlčet. Neřekne mu celou tu trasu a pak mlčí. Mluví s ním totiž během závodu a tam je důležité naslouchat. Připrav se, ještě pět kroků a odbočíme doleva, jen mírně. Pozor je tu na zemi kláda, přeskočíme ji, teď. A tak dále.

Tady vidíme, bratři a sestry, že i nám Pán Ježíš popsal jasně, jakou cestou máme běžet. A jaká jsou pravidla hry nebo závodu. Známe od Pána Ježíše podobenství, kdy mluví **o široké cestě, které vede do záhuby a o cestě úzké, která vede k životu**. Ovšem během života se mnohokrát zamotáme a potřebujeme vědět, kam dál. A právě proto máme mít toho průvodce. Pán Ježíš nám jasně řekl, co je cílem a jaká k němu vede cesta, ale na druhou stranu potřebuji být stále ve spojení provázkem a nasloucháním **PRŮVODCI**, kterého nám Pán Ježíš dal. A tím **PRŮVODCEM** je Duch svatý. Jen On nás má moc přivést ke Kristu To je jeho úkol. Avšak na nás záleží, jestli se jím necháme vést. Jestli se budeme učit Mu naslouchat a důvěřovat. Dětem začíná škola, ale my jsme v učednické škole Ducha svatého a máme se stále, co učit, abychom dobře porozuměli. Někdy nevidíme kam dál, ale spolehněme se na Ducha Božího, neboť On nás vede k cíli krok po kroku. On ví, že nepotřebuješ teď vidět ten vrchol, On ví, že teď potřebuješ vědět, kam vést další krok. Proto se Mu učme naslouchat.

Nebo dovedete si, milí přátelé, představit sami sebe, že jste slepí a že najednou vám řeknou, teď stojíte na startu závodu jménem **ŽIVOT**. Ten závod se běží nebezpečnou džunglí, která je před vámi. Chcete takto poslepu si běžet sami a vlastní cestou, anebo vám máme přidělit průvodce? Když poběžíte sami, tak to má tu výhodu, že nemusíte na nikoho spoléhat, nemusíte se nechat řídit, můžete běžet snadnější cestou, avšak nikdy nevíte, jaká nástraha na vás číhá, zda vás nezabije divá zvěř, anebo jestli sami nepadnete do jámy. Ta druhá cesta s průvodcem má nevýhodu, že On vás povede úzkými průrvami ve skalách, nebezpečnými stezkami na příkrém svahu, ale dokonale tu trasu zná a bezpečně vás dovede k cíli. Jakou cestu tedy zvolíte?

A přece si mnoho lidí volí tu cestu svou bez průvodce. Je to tak? Jak ta jejich cesta dopadne? Nicméně mám za to, bratři a sestry, že to slovo nelze omezit pouze na věřící a nevěřící. Mám za to, že i my křesťané si potřebujeme klást tu otázku, jestli jsme se během závodu uprostřed zkoušek a džunglí svého průvodce nezřekli. Nebo jestli Ho skutečně posloucháme, jestli jsme se Mu nevytrhli, jestli jsme nepustili ten provázek našeho vztahu s Ním, jestli jsme nepřestali naslouchat, anebo jestli my sami nepřebíráme roli, že bychom chtěli být průvodcem Bohu živému. Vždyť my to přece víme líp než ty, Bože. Opravdu?

Jisté je ale jedno. Bez víry v Ježíše Krista, bez odevzdání se Jemu a bez důvěry v Jeho vedení, se mýlíme cíle a jsme od Boha oddělení. Ovšem s Kristem, pokud se necháme nadále vést Božím Slovem a Božím Duchem, tak On nás přivede do toho správného cíle, kterým je život věčný. Myslím, že apoštol Pavel to popsal velmi výstižně: **Nemyslím, že bych již byl u cíle anebo již dosáhl dokonalosti; běžím však, abych se jí zmocnil, protože mne se zmocnil Kristus Ježíš**. Dovolme i my, Pánu Ježíši, aby se nás zmocnil. Pak se nám poběží dobře a s novou silou, neboť víme, kam On nás vede. Pokud On je náš průvodce, pak nejsme duchovně slepí, ale naopak ta úzká brána do božího království se nám doširoka otevře. Amen. Píseň 712

**Slovo poslání:** Židům 12, 1-4

**Požehnání:** Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého budí a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň 748

Apoštol Pavel v listu Timoteovi píše: **A kdo závodí, nedostane cenu, nezávodí-li podle pravidel**. Mnoho lidí dnes v životě hledá různé zkratky, aby si v životě něco usnadnili. A je

dnes i mnoho lidí, kteří přemýšlí, jak obejít zákony, aby se měli lépe. Když se pak na to přijde, jsou pak potrestáni. Ovšem daleko vážnější následky si my lidé neseme, pokud obcházíme Boží zákony a bereme je na lehkou váhu. Jistě znáte z historie mnoho sportovců, kterým byla odebrána třeba olympijská medaile, nebo nějaká trofej, protože byl u nich zpětně nalezen doping. Na každý podvod se dříve nebo později přijde. Ve sportu je to ostuda a hanba. Dokážete si ale, bratři a sestry, představit takové anulování výsledku v Božím království? To je jako ten, který se v tom podobenství dostal ***na svatbu, ale nebyl vhodně oblečen***. Co od Pána slyší? ***Příteli, jak jsi se sem dostal? Svažte ho a vyhod'te ven, tam bude pláč a skřípění zubů.***